

TISKOVÁ ZPRÁVA

Slovenský Ústavní soud odmítl ústavní stížnost potomků Jana A. Bati ve věci jeho rehabilitace

Dnes doručeným usnesením odmítl Ústavní soud Slovenské republiky ústavní stížnost, jíž se čtyři vnuci slavného zlínského obuvníka **Jana Antonína Bati** bránili proti postupu Krajského soudu v Bratislavě, který ponechal v platnosti poválečný rozsudek nad podnikatelem a odmítl návrh na povolení obnovy jeho trestního řízení. Tento rozsudek byl přitom v České republice zrušen již v r. 2007, takže vzniká schizofrenní situace, že jedna a táž osoba je v jedné části bývalé federace uctívanou osobností a ve druhé zločincem, který si měl za údajnou kolaboraci s nacisty odpykat patnáct let zostřené žaláře.

Hlavním důsledkem rozhodnutí je, že Baťovi potomci se na Slovensku nemohou ucházet o náhradu za konfiskovaný majetek svého předka, neboť ten byl podnikateli zabaven v souvislosti s jeho odsouzením a dokud zůstane retribuční rozsudek v platnosti, nemají na náhradu nárok.

Důvody odmítnutí ústavní stížnosti označuje brněnský advokát **Mgr. Robert Cholenský, Ph.D.**, který rodinu před slovenskými soudy zastupoval, za neuvěřitelné: Ústavní soud totiž vytkl stěžovatelům formální nedostatky plné moci a absenci spolupracujícího slovenského advokáta, aniž by je k odstranění těchto domnělých nedostatků napřed vyzval, jak mu to ukládá zákon a jak soudy v těchto případech vždy činí.

„Zvlášť pikantní je to v případě výtky, že jsem neměl smlouvu se spolupracujícím advokátem, tedy se slovenským advokátem, který pro mě a mé klienty bude přebírat písemnosti,“ říká Cholenský. „Ústavní soud mi nejdřív napsal, že mi bude doručovat do České republiky, poté mě vyzval, abych mu sdělil jméno a adresu spolupracujícího advokáta, a když jsem tak obratem učinil, stejně ústavní stížnost odmítl s odůvodněním, že jsem prý neměl spolupracujícího advokáta v době podání ústavní stížnosti. Postup Ústavního soudu je jednoznačnou šikanou, hledáním zástupného důvodu. S něčím podobným se občas setkávám i v České republice, kde jako advokát působím, ale nejvýš u okresních soudů; že by se takové nehoráznosti mohla dopustit nejvyšší soudní instituce v zemi, jež by měla být vrcholným ochráncem ústavnosti a garantem právního státu, to je něco neuvěřitelného, skutečně nevídaného.“

„Neméně absurdní je výtka nedostatku plné moci,“ dodává **Tomáš Pecina**, který zastupuje Baťovy potomky jako obecný zmocněnec. „Pokud má Ústavní soud výhrady k formě plné moci, což se občas stává, vyzve stěžovatele k jejímu doplnění, a ústavní stížnost odmítne až

v případě, kdyby ten výzvě nevyhověl. Slovenský Ústavní soud nám žádnou výzvu v tomto smyslu neposlal a ústavní stížnost rovnou odmítl. Celé je to tak evidentně účelové, že se tomu zdráhám uvěřit. Je to skutečně jako v oné Krylovově bajce o vlku a beránkovi: ať beránek argumentuje jakkoli, vlk má hlad a tak ho nakonec stejně sežere. Je to směšné a zároveň nesmírně smutné. Ústavní soud, který takto flagrantně ignoruje zákon a po právech stěžovatelů šlape, místo aby je ochraňoval, je ostudou Slovenské republiky,“ uzavírá Pecina.

Potomci J. A. Bati se nicméně nevzdávají a na rozhodnutí slovenského Ústavního soudu budou reagovat stížností k Evropskému soudu pro lidská práva ve Štrasburku.

Plné znění ústavní stížnosti, odmítavé usnesení Ústavního soudu a korespondence mezi soudem a advokátem stěžovatelů jsou přiloženy k této tiskové zprávě.

Telefonické spojení na R. Cholenského (mobil): + 420 608 967 423

Telefonické spojení na T. Pecinu (mobil): + 420 724 028 093

V Brně dne 17. února 2016